

REFERAT |KRS| Formannskapet (2011-2015) d. 19-12-2012

Mødedato Onsdag d. 19. december 2012 kl. 09:00

Mødested Formannskapssalen

Indholdsfortegnelse

Godkjenning av møteprotokoll formannskapetets møte 28.11.12.....	3
Høringsuttalelse - Pasient- og brukerrettighetsloven - Bruk av varslings- og lokaliseringsteknologi i	4
Forslag til planprogram - Kommunedelplan idrett og friluftsliv 2015 - 2018.....	9

Dato: 10.12.12
Saksnr.: 201200004-99
Arkivkode E: 033
Saksbehandler: Anne Lise Holand Aabø

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
19.12.2012

Godkjenning av møteprotokoll formannnskapets møte 28.11.12

Forslag til vedtak:

1. Formannskapet godkjenner møteprotokoll fra møte 28.11.12

Tor Sommerseth
rådmann

Anne Lise H. Aabø
formannskapssekretær

Trykte vedlegg: Protokoll fra møte 28.11.12

Dato: 30.10.2012
Saksnr.: 201210218-3
Arkivkode E: F0 &13
Saksbehandler: Tor Ø. Kydland

Saksgang

Helse- og sosialstyret
Formannskapet

Møtedato

04.12.2012
05.12.2012

Høringsuttalelse - Pasient- og brukerrettighetsloven - Bruk av varslings- og lokaliseringsteknologi i helse- og omsorgstjenesten og oppheving av avviklingsloven

Sammendrag:

Helse- og omsorgsdepartementet har sendt på høring et forslag til lovendringer i pasient- og brukerrettighetsloven.

Høringen omfatter regelendringer knyttet til: " Bruk av varslings- og lokaliseringsteknologi helse- og omsorgstjenesten og oppheving av avviklingsloven"

- Det foreslås en særlig lovhjemmel som gir helse- og omsorgstjenesten adgang til å treffe vedtak om bruk av varslings- og lokaliseringsteknologi i helse- og omsorgstjenester til myndige pasienter og brukere som mangler samtykkekompetanse.
- Departementet foreslår også å oppheve midlertidig lov om avvikling av institusjoner og kontrakter under det fylkeskommunale helsevern for psykisk utviklingshemmede.

Slik Kristiansand kommune vurderer det er det nødvendig å foreta de foreslåtte presiseringene i regelverket for å tydeliggjøre hvilke muligheter som ligger i positiv bruk av varsling- og lokaliseringsteknologi. Videre vil en tydeliggjøring av rammene for regelverket bidra til å trygge både brukere/pasienter, pårørende og hjelpeapparatet i forhold til å utnytte disse mulighetene. De foreslåtte reglene er formet slik at det etter vår vurdering sikrer en sunn og åpen utvikling når det gjelder den fremtidige implementeringen av teknologi i helse- og omsorgstjenestene. Dette vil først og fremst gjenspeile seg i store kvalitative utviklingsmuligheter.

Når det gjelder forslaget om opphevelse av midlertidig lov om avvikling av institusjoner og kontrakter under det fylkeskommunale helsevern for psykisk utviklingshemmede, så gjøres dette fordi dette regelverket er utdatert og uaktuelt. Dette forslaget omtales ikke i det videre.

Forslag til vedtak:

Formannskapet vedtar fremlagte forslag til høringsuttalelse knyttet til bruk av varslings- og lokaliseringsteknologi i helse- og omsorgstjenesten og oppheving av avviklingsloven

Tor Sommerseth
Rådmann

Lars Dahlen
Helse- og sosialdirektør

Trykte vedlegg:

Høringsnotat fra Helse- og omsorgsdepartementet av 3.10.2012
Utkast til høringsuttalelse fra Kristiansand kommune datert 26.11.2012
Uttalelser til høringsbrevet fra Rådet for funksjonshemmede
Uttalelser til høringsbrevet fra Eldrerådet

Bakgrunn for saken:

Generelle betraktninger:

Kristiansand kommune har konsentrert seg om forslagene til lovendringer i pasient- og brukerrettighetsloven. Forslaget om oppheving av midlertidig lov om avvikling av institusjoner og kontrakter under det fylkeskommunale helsevern for psykisk utviklingshemmede, støttes av Kristiansand kommune, og blir ikke ytterligere kommentert i denne høringsuttalelsen.

Kristiansand kommune er i hovedsak positive til forslaget til lovendringer i pasient- og brukerrettighetsloven. Ettersom det har vært uklarheter i forhold praktiseringen av varslings- og lokaliseringsteknologi innen helse- og omsorgstjenesten, ser man det som positivt med en tydeliggjøring av lovverket.

Kristiansand kommune sier seg enig i at velferdsteknologi kan bidra til økt trygghet, sikkerhet, sosial deltakelse og mobilitet for pasienter og brukere. Satsing på velferdsteknologiske tiltak kan gi pasienter og brukere bedre muligheter til selvstendighet, trygghet og til å klare seg på egenhånd i dagliglivet. Dette kan føre til økt livskvalitet og legge til rette for brukernes ønske og mulighet for å bo hjemme lengre. Teknologien kan også bidra til å utnytte ressursene bedre i møte med fremtidens omsorgsutfordringer. Presiseringene som foreslås fra departementet fremstår som harmonisert med regelverket som gjelder for personvern (personvernlovgivningen) og registrering av helseopplysninger (helseregisterlovgivningen). Det foreslås ingen lovmessige endringer knyttet til dette, slik at forslaget etter vår mening ikke innehar komplikasjoner knyttet til dette.

Teknologinøytral:

Helse – og omsorgsdepartementet foreslår en generell hjemmel som er så teknologinøytral som mulig, slik at den omfatter også nye teknologiske hjelpemidler som kan brukes for å varsle eller lokalisere. Dette er hensiktsmessig, da det tar opp i seg den teknologiske utviklingen på området. I høringsnotat presiseres det at *«Behandlingen av personopplysninger som genereres fra varslings- og lokaliseringsteknologi vil falle innenfor personopplysningslovens virkeområde, og helseregisterloven kommer ikke til anvendelse»*. Dette presiserer at den foreslåtte lovendringen ikke innebærer noen endring ift muligheten til å anvende teknologi som overfører medisinske opplysninger om pasient/bruker. Høringsnotatet fokuserer mye på sporingsteknologi (i dag GPS), men fremtidens behov for medisinsk teknologi i hjemmet vil også omfatte «medisinsk overvåkning». Hjemmemonitorering vil kunne inneholde langt mer sensitiv informasjon enn f. eks posisjonsdata (ikke-sensitiv informasjon) fra et sporingssystem. Innhenting av medisinske data vil også kreve en sikrere og mer kompleks teknologisk løsning. Ikke-sensitive data kan transporteres på en rimeligere IT-infrastruktur, mens helseopplysninger må sikres iht helseregisterloven. Dessuten vil denne typen alarmer trolig også sette større krav til «oppetid» og pålitelighet i løsningene. Her bør det etter vår mening igangsettes arbeid for å definere nasjonale åpne standarder.

Presumert samtykke:

Helse – og omsorgsdepartementet peker på at det skal innhentes informasjon fra brukerens eller pasientens nærmeste pårørende om hva pasienten eller brukeren ville ha ønsket, der dette er mulig. Kristiansand kommune vil her foreslå muligheten for å ta i bruk en type «donor-kort», der vedkommende (før spørsmålet aktualiseres) kan tilkjenne sine holdninger til bruk av bla varslings- og lokaliseringsteknologi. Et slikt «kort» ville eventuelt kunne være en god støtte til vurderingen av hva vedkommende ville ha ønsket. En annen mulighet kan være å journalføre borgerens egen vurdering av eventuell fremtidig bruk av varslings- og lokaliseringsteknologi inn i den kommende nasjonale kjernejournal.

Frihet fra helsehjelp og frihet til bevegelse:

Ny teknologi kan legge til rette for å redusere inngripen fra det offentlige. Dette nevnes ofte som en fare, idet en ser for seg en kaldere og mindre personlig tjeneste. I denne forbindelse bør det pekes på at pårørende eller pasienter selv kan ønske minst mulig helsepersonell inn i hjemmet, og heller foretrekke eventuelt varslingsteknologi eller bruk av GPS for å opprettholde trygghet og nødvendig sikkerhet. Personers ønske om og behov for å leve fritt, selvstendig og uavhengig bør tillegges stor vekt. Ny teknologi muliggjør i slike situasjoner mindre involvering av personell og økt selvstendighet/uavhengighet.

Unntaksbestemmelse:

Departementet er usikre på hvor stort behov det vil være for en unntaksbestemmelse som kan hjemle bruk av lokaliseringsteknologi når pasient eller bruker uten samtykkekompetanse og som motsetter seg dette.

Kristiansand kommune mener at det er et behov for en slik unntaksbestemmelse. Som høringsnotatet beskriver, er motstand et vanskelig avgrenskingskriterium overfor personer med kognitiv svikt. En person med kognitiv svikt kan kanskje motsette seg, fordi vedkommende ikke forstår konsekvensene av å ta, eller ikke ta lokaliseringsteknologien i bruk. En pasient eller bruker vil kanskje ut på tur, men nekter å ta i bruk lokaliseringsteknologi. Alternativet vil da enten være at personell må følge på turen (overvåkning) eller at vedkommende må holdes tilbake på institusjon. Som departementet skriver i høringen, vil bruk av lokaliseringsteknologi i slike tilfeller være et mindre inngripende tiltak enn tilbakeholdelse. Vi mener derfor at det bør være lovhjemmel til å ta lokaliseringsteknologi i bruk, selv om vedkommende motsetter seg det. En forutsetning er selvsagt at personens sikkerhet ivaretas. Samtidig er det viktig å ta hensyn til om det er sannsynlig at pasienten eller brukeren ville ha gitt tillatelse til tiltaket (presumert samtykke).

Økonomiske og administrative konsekvenser:

En lovendring vil med stor sannsynlighet føre til økt etterspørsel. Hittil har svaret fra kommune-helsetjenesten vært at «*det er ikke lov for kommunen*». Dersom lovforslaget blir vedtatt, må kommunehelsetjenesten planlegge ordninger, organisering og ressurser til ivaretagelse av: vedtak, innkjøp, vedlikehold, service, mottak, utrykning og beredskap angående varslings- og ikke minst lokaliseringsteknologi. En lovendring som foreslått vil også føre til økt behov for kompetanse hos kommunehelsetjenesten i forhold til teknologi. Det er svært viktig for kommunene å få avklart finansieringsmodeller rundt bruk av ny teknologi. Det forventes at denne utferdiges på en slik måte at kommunene kompenseres for de reelle utgiftene knyttet til forventet praktisering av lovendringen.

1. *Hva forventes det at pasientene og brukerne selv skal bekoste og installere i eget hjem?*
2. *Hva vil kommunene måtte påregne av ansvar og kostnader for teknologi installasjon og alarmsystemer?*
3. *Hva skal NAV/ hjelpemiddelsentralene i fremtiden ha ansvar for?*
4. *Hva er det aktuelt å utplassere i hjemmene av medisinsk måle- og behandlingsutstyr som i dag ivaretas av avdelingene for behandlingshjelpemidler ved sykehusene på vegne av NAV?*

Slik Kristiansand kommune ser det vil de økonomiske konsekvensene av økt bruk av varslings- og sporingsteknologi ikke begrense seg til ressurser knyttet til vedtak og eventuell klagebehandling, men også utgifter knyttet til nødvendig utstyr og oppfølging av tiltakene.

Konklusjon:

Kristiansand kommune stiller seg positivt til lovendringsforslaget slik det foreligger.

Kristiansand har i denne høringsuttalelsen pekt på naturlige muligheter som følge av den tekniske utviklingen, og at dette i det alt vesentlige vil gi klarere rammer for bruken av teknologi. Personvernlovgivningen, som har tilstøtende betydning, vil etter vår mening være velegnet til å begrense mulighetene for misbruk av eventuelle innhentede opplysninger. I tillegg til dette stiller Kristiansand kommune spørsmål med forslaget av avgrensning mot elektronisk innhenting av medisinske/sensitive opplysninger. Denne avgrensningen kan vise seg å legge hindringer i veien for positiv medisinsk overvåking, som kunne gitt brukerne enda større muligheter for å leve friere liv i egen bolig, enn det det legges opp til ved de foreslåtte endringene.

Dato: 05.11.2012
Saksnr.: 201205289-5
Arkivkode E: 143 D
Saksbehandler: Astri Edvardsen Sødal

Saksgang
Byutviklingsstyret
Kulturstyret
Formannskapet

Møtedato
29.11.2012
13.12.2012
19.12.2012

Forslag til planprogram - Kommunedelplan idrett og friluftsliv 2015 - 2018

Formannskapet vedtok i 13.06. 2012, at arbeidet med utarbeidelse av kommunedelplan for idrett og friluftsliv 2015-2018 for Kristiansand iverksettes. Formannskapet vedtok at hovedprinsippene i eksisterende kommunedelplan 2011-2014 legges til grunn, og godkjente foreslåtte organisering av planarbeidet.

Første steg i utarbeidelse av ny kommunedelplan, er utarbeidelse av forslag til planprogram som skisserer innhold i planen og gjennomføringsprosessen for selve planarbeidet. Forslag til planprogram skal ligge ute til offentlig ettersyn i minimum 6 uker. Videre skal innspill bearbeides og nytt planprogram fremmes for politisk sluttbehandling før selve planarbeidet iverksettes.

Planprogrammet skal gjøre rede for formålet med planarbeidet, innhold i planen og planprosessen med frister og deltakere, avklare rammer og premisser, opplegg for medvirkning spesielt i forhold til grupper som antas å bli særlig berørt, hvilke alternativer som vil bli vurdert og behovet for utredninger (jfr. § 4-1 i plan- og bygningsloven.)

Kommunedelplan idrett og friluftsliv er styringsdokument for kommunens utvikling i perioden på området idrett, friluftsliv og egenorganisert fysisk aktivitet. Kommunedelplan idrett og friluftsliv vil være et viktig bidrag til en styrt areal- og anleggsutvikling som er basert på helhetlige behovsvurderinger i kommunen. Endelig godkjent kommunedelplan er pålagt underlagsmateriale for at kommunen og private organisasjoner skal kunne søke årlig tildeling av statlige spillemidler til anlegg. Fylkeskommunen kan underkjenne planen dersom det er vesentlige mangler i forhold til Kulturdepartementets krav. Ny plan skal utarbeides hvert 4. år og planens handlingsprogram rulleres årlig som del av kommunens handlingsprogram. Ny stortingsmelding i idrett, Stortingsmelding nr. 26 (2011-2012) *Den norske idrettsmodellen*, viderefører plankravet.

Kommunedelplan for idrett og friluftsliv er tematisk, dvs. uten juridisk hjemmel når det gjelder disponering av arealer. Planen må knyttes opp til kommuneplanens arealdel, øvrige kommuneplaner og reguleringsplaner for å oppnå hjemmel. Planen utløser ikke krav om konsekvensutredning, jfr. «Forskrift om konsekvensutredninger av 1.4.2005, §2 pkt.b».

Kommunedelplanen revideres med utgangspunkt i eksisterende plan for 2011-2014. Hovedstruktur i gjeldende plan beholdes, men bearbeides videre for å styrke dokumentets funksjon som et tydelig styringsdokument. Det foreslås å beholde gjeldende visjon og mål. Kommunedelplanarbeidet samkjøres med pågående planarbeid for Regional plan for idrett, friluftsliv og fysisk aktivitet, og Regionplan Agder 2020. St.meld. nr.26 (2011-2012) *Den norske idrettsmodellen* som ble lagt frem i juni 2012, erstatter St.meld.nr.14 (1999-2000) *Om statens forhold til idrett og fysisk aktivitet*, som førende dokument for planarbeidet.

Vedlagte planprogram er et høringsforslag og skal sendes på høring sammen med melding om oppstart av planarbeidet. Endelig planprogram vedtas av formannskapet etter høring, og vil være formannskapets bestilling til kommunedelplanens innhold og prosess.

Forslag til planprogram skisserer innhold og utfordringer/problemstillinger til arbeidet med kommunedelplan idrett og friluftsliv 2015-2018. Kulturdepartements krav til innhold er innarbeidet. I tillegg har kommunen lokale emner som: *Helsefremmende og forebyggende arbeid, By- og bydelsoversikt, samt Idrett, nærmiljø og friluftsliv i et byutviklingsperspektiv*. I tillegg tilkommer aktuelle lokale utfordringer, kapasitet og fremtidige behov i forhold til egenorganisert fysisk aktivitet og idrett, med tilhørende areal- og anleggsbehov. Utredninger og behovsanalyser er nødvendig i planprosessen.

Medvirkningsprosesser vil bli gjennomført fortløpende som skissert i forslag til planprogram. Ungdom vil spesielt involveres via en egen prosess med Kristiansand Ungdomsutvalg.

Saken er diskutert med teknisk direktør som er enig i forslag til vedtak.

Forslag til vedtak:

1. Formannskapet godkjenner at forslag til planprogram for revisjon av kommunedelplan for idrett og friluftsliv 2015-2018, datert 05.11.2012, legges ut til offentlig ettersyn i minst 6 uker og at det varsles oppstart av planarbeidet.

Tor Sommerseth
rådmann

Stein Tore Sorthe
kulturdirektør

Trykte vedlegg:

- Forslag til planprogram – Kommunedelplan idrett og friluftsliv 2015 - 2018

Utrykte vedlegg:

- Kommunedelplan for idrett og friluftsliv for Kristiansand 2011-2014
- Formmskapssak 63/12. Revisjon av kommunedelplan idrett og friluftsliv for Kristiansand 2015 – 2018, rammer og organisering